

Arrest

nr. 227 764 van 22 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. RIAD
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en soennitische moslim te zijn. U stelt te zijn geboren in Mahmoudiya (Bagdad). U woonde daar in de wijk Jdaida.

In januari 2014 werd een granaat naar jullie huis gegooid. U zat toen in de tuin, werd geraakt en naar het ziekenhuis gebracht.

Na een rustige periode begon het sektarisch geweld opnieuw op te laaien in jullie wijk. Soennieten werden gedwongen hun huizen te verlaten. Zo ook uw vader, op 10 mei 2015. Hij weigerde en werd acht dagen later samen met uw broer F. beschoten door onbekenden in een wagen zonder kenteken. Een uur na het incident overleed uw vader in het ziekenhuis. Een uur later ook uw broer F.. De dag nadien werd aangifte gedaan bij het politiebureau en verliet u samen met uw broer O. A.T.B. (CG 15/16636; O.V. 8.088.222) jullie woning. Jullie verbleven kort bij een vriend van uw broer in de wijk Al Mansour tot uw moeder geld kon verzamelen voor jullie reis. Op 20 juni 2015 vlogen jullie naar Turkije. Op 7 juli 2015 diende u samen met uw broer O. een verzoek om internationale bescherming in België in.

Op 30 juni 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie dienden een beroep in tegen deze beslissing. Op 6 maart 2018 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) de beslissing van het CGVS. Er werd immers vastgesteld dat er ondertussen nieuwe elementen opdoken die dienden te worden beoordeeld. Zowel u als uw broer Faisal halen aan dat jullie huidige levensstijl niet aanvaard zou worden in Irak. Jullie zijn actief in de hiphopscene en u houdt zich bezig met film en fotografie. Bovendien heeft uw broer verschillende tatoeages. Jullie zijn geen praktiserend moslim, onderhouden vriendschappen met vrouwen en geven steun aan de holebi-gemeenschap door onder andere deel te nemen aan de Gay Pride. De extremistische religieuze groeperingen in Irak zouden jullie bij terugkeer viseren omwille van deze niet-conformistische levensstijl.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en een Belgisch medisch document in verband met de granaataanslag die u hebt overleefd. Tevens legt u kopieën van volgende documenten voor: een Iraaks medisch document over uw kwetsuren na de granaataanval, een Belgisch medisch verslag, foto's van uw activiteiten, het bundeltje van documenten dat u voorlegde bij de RVV, internetartikels in verband met de huidige situatie in Irak wat betreft influencers. Tevens legt u een usb-stick voor met filmpjes en foto's van jullie activiteiten.

Uw broer O. legt tevens volgende originele documenten voor: zijn nationaliteitsbewijs, zijn identiteitskaart, de identiteitskaarten van uw vader en uw broer F., de nationaliteitsbewijzen van uw vader en uw broer F., O.'s verkiezingskaart, de aangifte van de dood van F. en uw vader en een medisch attest van uw moeder nadat ze een aanslag heeft overleefd op de markt na jullie vertrek. Tevens legt hij kopieën voor van de eerste pagina van uw paspoort, de eerste pagina van O.'s paspoort, de identiteitsdocumenten van uw moeder en zussen, jullie voedselrantsoenkaart, verkiezingskaarten van uw gezinsleden, de overlijdensakte van uw broer F., de overlijdensakte van uw vader, foto's van O.'s Iraakse muziekvrienden, foto's van O.'s hiphopactiviteiten, foto's van O.'s tatoeages, een mensenrechtenrapport en een bundel van jullie advocaat in verband met de veiligheidssituatie in Bagdad.

De medewerkster van NANSSEN die aanwezig was bij jullie persoonlijk onderhoud voegde nog haar schriftelijke opmerkingen toe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, is het duidelijk dat u géén dergelijke elementen kenbaar hebt gemaakt, en heeft het Commissariaat-generaal evenmin bijzondere procedurele noden in uw hoofdte kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven gelijklopen met deze die uw broer O A.T.B. (CG 15/16636; O.V. 8.088.222) aanhaalde.

U verklaart namelijk dat u het slachtoffer werd van een granaataanval in de tuin en dat uw vader en broer om het leven kwamen bij een aanval (gehoorverslag CGVS-1 p.4). Bovendien verwijst u tevens naar jullie huidige losse levensstijl die niet in overeenstemming is met het gedrag dat verwacht wordt door de extremistische religieuze groeperingen in uw regio van herkomst. Zoals uiteengezet in de beslissing van uw broer, die hieronder hernoemen wordt, kan er geen geloof worden gehecht aan jullie individuele vervolgingsfeiten. Daarom wordt u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Deze beslissing luidt als volgt:

*“Vooreerst moet worden opgemerkt dat er grote twijfels rijzen bij jullie vermeende **soennitische religie**. Vanzelfsprekend komt hierdoor de geloofwaardigheid van jullie vervolgingsvrees ten opzichte van sjiitische milities onder druk te staan. Zo is het frappant dat u aanhaalt dat uw vader en broer begraven werden op de grote begraafplaats van Najaf, aangezien het de traditie is dat jullie de doden daar begraven (CGVS-1 p. 20). Het is namelijk alom bekend dat sjiieten uit de hele wereld naar Najaf trekken om er hun doden zo dicht mogelijk bij Imam Ali te begraven (zie administratief dossier). Dat uw familie uw vader en broer als soennieten (CGVS-1 p.3) in Najaf zouden begraven, is dan ook weinig geloofwaardig te noemen, temeer ze volgens jullie verklaringen door een sjiitische militie gedood zouden zijn. Bovendien haalde uw broer F. bij de dienst Minteh ook aan dat uw moeder sjiitisch is (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, F.), een verklaring die hij tijdens zijn gehoor op het CGVS met klem ontkent (CGVS-1 15/16276 p. 9). Dit alles roept vraagtekens op bij jullie beweringen soennieten te zijn en om deze reden problemen te hebben gekregen met sjiitische milities.*

In zoverre geloof zou kunnen worden gehecht aan jullie soennitische achtergrond, quod non, dient verder te worden opgemerkt dat uit de informatie in het dossier niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven soenniet afkomstig uit Bagdad (waartoe ook de vnl. soennitische voorstad Mahmoudia behoort) te zijn zou kunnen volstaan om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Hoewel uit de informatie in het dossier blijkt dat de sjiitische milities zich in Irak bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van zulke misbruiken, kan uit deze informatie niet worden afgeleid dat de situatie in uw land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge deze loutere religieuze aanhorigheid en hun aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd. Ter illustratie kan hierbij verwezen worden naar de “UNHCR Position on Returns to Iraq” van 14 november 2016. Hieruit blijkt dat UNHCR niet oproept om soennieten niet terug te sturen naar Bagdad. Jullie dienen aldus in concreto aannemelijk te maken dat jullie bij een terugkeer naar jullie land en regio van herkomst – al dan niet omwille van het voorgehouden profiel als soenniet – problemen dreigen te ondervinden.

Er wordt echter geen geloof gehecht aan uw verklaringen als zou u het land hebben verlaten wegens persoonlijke problemen met sjiitische milities in uw regio van herkomst Mahmoudia (Bagdad). U legde in dit verband immers vage, incoherente en tegenstrijdige verklaringen af.

*Wat vooreerst het **incident van 2014** betreft, moet worden opgemerkt dat jullie de omstandigheden van de granaataanval in jullie tuin, waarbij Faisal gewond zou zijn geraakt, niet aannemelijk hebben kunnen maken. Hierbij moet worden opgemerkt dat er niet wordt getwijfeld aan de verwondingen die Faisal heeft opgelopen als gevolg van een granaataanval zoals beschreven in de door hem voorgelegde medische documenten hieromtrent. Jullie zijn er echter niet in geslaagd deze aanval voor te stellen als een aanval op jullie familie of op jullie persoonlijk. Bij het afleggen van zijn verklaringen voor de dienst Minteh op 7 juli 2015 verklaarde Faisal namelijk dat hij gewond was geraakt door een granaat toen hij met zijn vrienden op een speeltuin aan het spelen was en dit een dag na de moord op uw broer en vader. Dit is uiteraard zeer erg in strijd met jullie huidige verklaringen. Hij voegde er bij Minteh nog aan toe dat jullie omwille hiervan verhuisd zijn naar de wijk Abu Sheir, waar u werk zou hebben gevonden in een bar waar alcoholische dranken werden verkocht en waarop u daardoor problemen zou hebben gekregen met een sjiitisch militielid (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, Faisal, d.d. 7/7/2015). Deze verklaringen staan in schril contrast met jullie verklaringen op het CGVS, waarbij jullie beiden verklaren dat er een granaat in jullie tuin werd gegooid op 5 januari 2014, anderhalf jaar voor jullie vertrek uit Irak (CGVS-1 15/16276 p. 4-5, CGVS-1 p. 4, 6). Uw broer Faisal ontkent na confrontatie met klem deze uitspraken bij de dienst Minteh afgelegd te hebben, wat geen afbreuk doet aan voornoemde tegenstrijdigheid. Ook zijn verklaring dat hij vermoeid was en dus zomaar iets zei, is weinig geloofwaardig. Deze tegenstrijdigheid is dermate markant dat ze niet door zijn jonge leeftijd verklaard kan worden. Ook ontsieren jullie incoherente verklaringen bij het CGVS over deze aanval jullie geloofwaardigheid als zou er een granaat in jullie tuin zijn gegooid.*

U haalt aan dat de explosie van de granaat een grote krater van een halve meter diep had achtergelaten in jullie gazon (CGVS-1 p. 6), terwijl uw broer F. niets gemerkt of gezien heeft van een put in de grond na zijn herstelling in het ziekenhuis (CGVS-1 15/16276 p. 5). Zijn verklaring hiervoor dat jullie hem niet toelieten in de tuin te kijken, is enerzijds weinig geloofwaardig aangezien jullie nog anderhalf jaar in het huis zouden hebben gewoond en de krater hem dus zeker moet zijn opgevallen of ter ore zijn gekomen, maar anderzijds ook weinig coherent met uw verklaring dat het F. zelf was die niet meer durfde in de tuin te komen (CGVS-1 p. 21). Bovendien lijkt het weinig plausibel dat een granaat die in staat was om in jullie tuin van zes op zes meter een krater van een halve meter diep te slagen uw broer slechts verwondde aan zijn linkerschouder (CGVS-1 p. 6; CGVS-1 15/16276 p. 5). De inslag van de granaat lijkt niet in verhouding te staan met de door u vermelde verwondingen van uw broer. Tot slot is het ook merkwaardig dat niemand in de weken nadien de aanslag op jullie tuin heeft opgeëist én dat jullie in het anderhalf jaar nadien ook niets meer zouden hebben gehoord in verband met deze aanslag (CGVS-1 p. 7). Indien iemand een statement wilde maken door een granaat naar jullie huis te gooien, mag worden verwacht dat die nadien ook zijn boodschap kenbaar maakte. Uw weinig coherente, geloofwaardige en vage verklaringen, samen met de tegenstrijdige verklaringen van uw broer F. over deze aanslag, ondermijnen jullie geloofwaardigheid hierover als zou dit een gerichte aanval zijn geweest op een van uw familieleden of jullie volledige gezin. Bovendien zijn jullie nadien ook nog anderhalf jaar in jullie huis blijven wonen, alvorens Irak te verlaten. Deze bevindingen doen besluiten dat jullie niet aannemelijk maken dat uw broer F. het slachtoffer is geworden van een aanslag die tegen uw familie was gericht. Het lijkt er dan ook eerder op dat uw broer het slachtoffer geworden is van een algemeen veiligheidsincident. Net zoals u ook aanhaalt dat de verwondingen van uw moeder in de Palestijnse straat op 5 mei 2016, dewelke u staaft met een medisch document, het gevolg zijn van een aanslag in het kader van de algemene veiligheidssituatie (CGVS-1 p.16).

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de aanslag waarvan uw broer slachtoffer werd kaderde in de door u aangehaalde (ongeloofwaardig bevonden) problemen. U maakt niet aannemelijk dat deze aanslag doelgericht was en specifiek gericht was op uw familie. De aanslag die uw broer F. overkwam kadert dan ook binnen de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst. Derhalve zijn er goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat jullie niet opnieuw slachtoffer zullen worden van vergelijkbare feiten bij een terugkeer naar jullie land van herkomst. De situatie in Bagdad is immers de laatste jaren fel verbeterd, zoals ook verder in deze beslissing wordt besproken. Dit wordt overigens bevestigd door het gegeven dat jullie het nodig achtten om de voormelde aanslag te kaderen in een asielrelaas waaraan geen geloof kan worden gehecht. De verwijzing naar informatie omtrent de situatie voor soennieten in Irak en Bagdad is ook in dit kader niet van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op jullie persoonlijk.

*Wat betreft het **incident van 2015**, kort voor jullie vertrek, dient het volgende te worden opgemerkt. U haalt aan dat een sjiiitische groepering uw vader kwam bedreigen en eisen dat hij en zijn gezin jullie huis in Al Mahmoudia moesten verlaten. In jullie wijk waren de sjiieten namelijk in de meerderheid en begonnen ze de soennieten aan te vallen (CGVS-1 p. 5). Uw vader weigerde en werd om die reden samen met uw broer F. vermoord op 18 mei 2015, waarna u en uw jongere broer F. A.T.B. (CG 15/16276; O.V. 8.088.218) het land zijn moeten ontvluchten. Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat uw moeder samen met uw zussen nog een jaar lang in Al Mahmoudia zou zijn blijven wonen, zoals u ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud beweerde (CGVS-1 p. 6). Uw verklaring hiervoor dat vrouwen niet worden geviséerd, houdt geen steek. Het uiteindelijke doel van de sjiieten was namelijk, zoals u zelf ook aanhaalt, alle soennieten uit de wijk te verdrijven. Dat uw moeder en zussen er echter nog een jaar zouden kunnen wonen na de dood van uw vader en broer en het vertrek van uw broer Faisal en u, is hier dan ook uiterst incoherent mee. Deze vaststelling wordt verder versterkt door uw bewering dat jullie belagers na de moord op uw vader en broer niet meer langs zijn geweest bij u thuis, wat vanzelfsprekend niet strookt met uw bewering dat ze jullie de wijk uitwilden, gezien de vrouwen er zonder veel problemen zijn blijven wonen. Geconfronteerd met deze vaststellingen beweert u dat het uiteindelijke doel is om de soennitische mannen uit te moorden, wat dan weer tegenstrijdig is met uw eerdere bewering dat ze jullie bovenal de wijk uitwilden. Ten tijde van uw tweede persoonlijk onderhoud komt u dan weer met de bewering dat uw moeder en zussen reeds enkele dagen na jullie vertrek uit Irak naar de Palestijnstraat zouden zijn verhuisd, ze zouden immers niet in hetzelfde huis hebben kunnen blijven. Als u dan wordt geconfronteerd met uw eerdere bewering dat ze nog ongeveer een jaar in Mahmoudia bleven wonen, ontkent u dit gezegd te hebben: ze zouden er geen maand meer hebben verbleven (CGVS-2 p.4). Dergelijke tegenstrijdigheden komen uw geloofwaardigheid niet ten goede.*

Ook dient te worden opgemerkt dat volgens uw verklaringen uw oom weliswaar gedood werd door de milities, maar zijn zonen eveneens nog in jullie wijk in Mahmoudia konden verblijven (CGVS-1 p. 11-12). Evenmin plausibel is de reactie van uw vader in de door u geschetste algemene context. U verklaart dat er in de andere straten heel wat families werden weggestuurd en dat de zonen van jullie buurman A.T. drie maanden voor jullie problemen werden gedood (CGVS-1 p. 8-9). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat uw vader zo standvastig en koppig zou hebben gereageerd op de eis van jullie belagers om jullie huis te verlaten door aan te halen dat hij niet van plan was te verhuizen (CGVS-1 p. 7). Uw verklaring dat er dagelijks zulke incidenten plaatsvonden kan zijn koppig gedrag niet vergoelijken (CGVS-1 p. 9). Uw vader wist door de vele voorbeelden uit jullie straat wat de gevolgen zouden zijn indien hij hun eis niet zou inwilligen. Dat hij dan toch voor zichzelf maar ook voor zijn gezin zo'n groot risico nam, is weinig geloofwaardig. Uw incoherent en onlogisch geschetst asielrelaas kan dan ook als weinig geloofwaardig worden beschouwd.

Vervolgens strookt ook de door u gegeven datum waarop deze vervolgingsproblemen zouden zijn gestart niet met de objectieve informatie in het dossier. U benadrukt meermaals dat de militieleden uw vader voor het eerst kwamen bedreigen op 10 mei 2015, op een vrijdag na het vrijdagsgedeb (CGVS-1 p. 10, 13). Het is dan ook uiterst merkwaardig dat een blik op de kalender aangeeft dat 10 mei 2015 een zondag was. Hiermee geconfronteerd blijft u erbij dat uw vader voor het eerst werd aangesproken op 10 mei, maar vlakt u uw andere verklaringen af en zegt u dat het na een middaggebed moet zijn geweest (CGVS-1 p. 13). De vaststelling dat u aanvankelijk foutieve verklaringen aflegt ten opzichte van objectieve informatie en pas in tweede instantie uw verklaringen aanpast naargelang de vraagstellingen en/of confrontatie ondermijnt vanzelfsprekend uw geloofwaardigheid.

Vervolgens stroken uw verklaringen over de moord op uw broer en vader ook niet met de documenten die u als bewijs hiervoor neerlegt. U verklaart uitdrukkelijk dat uw vader en broer beschoten werden rond 9 uur 's avonds, op weg naar het winkelcentrum en dat nadien uw vader overleden is om 10 uur en uw broer een half uur later (CGVS-1 p. 5, 10 & p. 18). Merkwaardig is dan ook dat op de overlijdensaktes van uw vader A. en broer F., die u ter staving van de moord neerlegt, te lezen valt dat deze respectievelijk om 5 uur en 6 uur overleden zijn, en dat de lijkschouwer na onderzoek de aktes opgesteld had om 22 uur en 23 uur (zie vertaling). Geconfronteerd met de vaststelling dat u het uur van de opmaak van de overlijdensakte verwacht met het uur van overlijden zegt u dat u het zo gelezen had en daardoor ook zo dacht (CGVS-1 p. 18). Nochtans ging u mee met de ziekenwagen naar het ziekenhuis en was u er steeds aanwezig (CGVS-1 p. 10, 18). Verwacht mag worden dat u dan ook het uur waarop uw vader en broer hun laatste adem uitbliezen zou weten zonder het te moeten lezen op de aktes, al dan niet foutief. Dat deze aktes misschien verkeerdelijk zijn opgesteld, zoals u nadien beweert, kan uw incoherentie eveneens niet wegwerken. Bij de bespreking van het document en voor de confrontatie haalde u namelijk niets aan over eventuele foutieve gegevens op de akte en bovendien verwees u zelf ook naar het document om het uur van overlijden te duiden (CGVS-1 p. 18). De vaststelling dat uw verklaringen niet stroken met de documenten die u neerlegt ter staving van uw asielmotieven, ondermijnt ten stelligste de algemene geloofwaardigheid van deze asielmotieven. Daarbovenop maakt deze vaststelling dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van deze documenten. Ook zijn deze aktes samen met de politieaangifte louter kopieën, waardoor de echtheid van deze documenten niet kan worden nagegaan en blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Iraakse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier).

Ook andere tegenstrijdigheden en incoherenties ontsieren de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 17 september 2015 en bij uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 21 juni 2016. Bij de DVZ verklaarde u dat uw oom Mohammad gedood werd door de militieleden omdat deze dachten dat hij loog over jullie vlucht naar het buitenland (vragenlijst CGVS p. 5). De militieleden waren namelijk naar u en uw broer komen vragen bij uw oom thuis. Tijdens uw gehoor op het CGVS zegt u echter de reden niet te weten waarom uw oom werd vermoord. Het gebeurde namelijk van de ene op de andere dag in de souq. Voordien zou hij nooit bedreigd zijn geweest en zou hij niets hebben vernomen van eventuele bedreigers (CGVS-1 p. 12). Geconfronteerd met uw wisselende verklaringen haalt u aan uw verklaringen die werden vastgelegd door de DVZ nooit verklaard te hebben. Het louter ontkennen van uw eerste uitspraak doet echter geen afbreuk aan voornoemde tegenstrijdigheid. Bovendien werden uw antwoorden op de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ u voorgelezen in het Arabisch en door u als goedgekeurd ondertekend (vragenlijst CGVS) én verklaarde u bij aanvang van

uw gehoor op het CGVS dat alles bij de DVZ normaal verlopen was, zonder iets te willen aanpassen of verbeteren (CGVS-1 p. 2).

Bovenstaande vaststellingen betreffende uw eigen verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaring als zou uw vader zijn bedreigd geweest door een sjjiitische militie en daardoor samen met uw broer zou zijn vermoord.

Vervolgens worden inzake bovenstaande vervolgingsfeiten ook lacunes en incoherenties opgemerkt tussen uw verklaringen en die van uw broer F.. Bij het inschatten van zijn beperkte kennis over jullie problemen en van deze tegenstrijdigheden moet er vanzelfsprekend rekening mee worden gehouden dat uw broer toentertijd minderjarig was en het dus moeilijker had om alles correct in te schatten. Desalniettemin blijft het vastgestelde verschil markant, gezien het toch slaat op sleutelementen in jullie asielrelaas. Zo is het uiterst vreemd dat uw broer F. ten tijde van jullie eerste persoonlijk onderhoud niet kon aanhalen wie jullie bedreigde (gehoorverslag CGVS-1 15/16276 p. 6), welke milities het exact op jullie hadden gemunt (CGVS-1 15/16276 p. 8), op welke manier jullie werden bedreigd (CGVS-1 15/16276, p. 7) en wat er exact gebeurd was op 10 mei 2015 (CGVS-1 15/16276 p. 7). Vervolgens is het vreemd dat uw broer F. aanhaalt dat de moordenaars van uw vader en broer F. uit hun wagen waren gestapt om hen te beschieten (CGVS-1 15/16276 p. 7) terwijl u ook na confrontatie blijft aanhouden dat ze vanuit de wagen werden beschoten (CGVS-1 15/16276 p. 19). Uw verklaring dat uw broer fout zal zijn omdat hij minderjarig is en niet alles kan onthouden, is vreemd. Het gaat hier namelijk over de wijze waarop twee van jullie gezinsleden zouden zijn omgekomen, zoiets staat ook bij minderjarigen in het geheugen gegrift. Vervolgens is het vreemd dat uw broer aanhaalt dat uw oom net voor zijn huis werd gedood, toen ze naar jullie kwamen vragen (CGVS-1 15/16276 p. 9), terwijl u, zoals eerder beschreven, niet eenduidig was of het nu in de souq dan wel toch voor zijn huis was (CGVS-1 p. 12). Tot slot is het opmerkelijk dat uw broer niet wist dat de zonen van jullie buurman A.T. gedood of vermist raakten (CGVS-1 15/16276 p. 6; CGVS-1 p.8-9). Dat u en uw broer weinig coherente verklaringen afleggen en uw broer tevens amper op de hoogte bleek van jullie vervolgingsfeiten, ondermijnt eens te meer de waarachtigheid van jullie asielmotieven als zouden jullie broer en vader gedood zijn door sjjiitische bedreigers."

U haalt voorts aan dat u een **moderne losse levensstijl** aanhoudt waarbij u zich onder meer bezighoudt met fotografie en filmen, een vriendinnetje heeft gehad,... U vreest dat u omwille van deze redenen ontvoerd of gedood zou worden. Wat dit aspect van uw relaas betreft, dient vooreerst opgemerkt te worden dat het bijzonder vreemd is dat u deze problematiek nooit aanhaalde tijdens de gesprekken met de DVZ of het CGVS. U kwam pas met dit motief op de proppen toen u een beroep indiende tegen de negatieve beslissing van het CGVS bij de RvV. Dat u het nooit nodig vond dit motief op te werpen, en hiervoor geen enkele aannemelijke verklaring weet te formuleren, relativeert de ernst van dit nieuwe asielmotief. Hoewel u aanhaalt dat uw stijl zodanig verwesterst is dat u problemen zal dienen te vrezen, maakt u dit niet aannemelijk.

U kunt geen concrete aanwijzingen geven die erop zouden wijzen dat u werkelijk een vrees hoeft te koesteren omwille van uw huidige levensstijl. Zo blijkt u reeds in Irak een redelijk losse levensstijl te hebben gehanteerd. U genoot een vrije opvoeding, ging niet naar de moskee, ging zowel om met meisjes als jongens,... (CGVS-2 p.6). U haalt geen problemen aan die u als gevolg hiervan heeft gekend en hebt evenmin concrete aanwijzingen dat u actueel wél zou worden geviséerd.

Bovendien kan op basis van de beschikbare informatie niet besloten worden dat er in Irak, laat staan in de hoofdstad Bagdad, sprake is van een systematische vervolging van iedereen die in meer of mindere mate een niet-conforme levensstijl huldigt. Het mensenrechtenrapport, de bundel van uw advocaat in verband met de veiligheidssituatie in Bagdad en de internetartikels in verband met de huidige situatie in Irak wat betreft influencers hebben geen betrekking op jullie persoonlijk, onder meer omdat het hier gaat om vrij invloedrijke (vaak vrouwelijke) personen, en evenmin blijkt hieruit het bestaan van een systematische vervolging. Hetzelfde dient gezegd wat betreft de verwijzingen naar de problemen van de zgn. "emo's" in de periode rond 2012, die wezenlijk verschilt van jullie situatie.

De foto's van de hiphopactiviteiten van uw broer, foto's van de tatoeages van uw broer, de foto's van uw activiteiten en de usb-stick met filmpjes en foto's van jullie activiteiten alsook de door het CGVS geconsulteerde facebook- en instagramaccounts vormen enkel een indicatie wat betreft jullie bezigheden, maar zeggen niets over het feit of jullie hierom al dan niet vervolgd zouden worden bij terugkeer naar Irak.

Wat betreft de schriftelijke opmerkingen van de medewerkster van NANSSEN die aanwezig was bij jullie persoonlijk onderhoud, dient te worden vastgesteld dat hierin wordt verwezen naar het feit dat jullie behoren tot de hiphopcultuur, bevriend zijn met vrouwen, niet praktiseren en hierdoor niet passen binnen het heersende religieuze en culturele klimaat in Irak. Wat dit betreft kan worden verwezen naar bovenstaande motivering. Ze voegt er nog aan toe dat jullie door jullie steun aan de halebige gemeenschap (onder meer zou uw broer in 2016 aanwezig zijn geweest op een dj-feest n.a.v. de Gay Pride, zo stelt uw raadsman in zijn verzoekschrift) zouden kunnen worden gepercipieerd als zijnde homoseksueel en in dat geval problemen zouden kunnen ondervinden bij terugkeer naar Irak. Dat jullie omwille van jullie uiterlijk of activiteiten zouden gepercipieerd worden als homoseksueel of als niet conformerend aan de hetero-normatieve waarden vindt evenwel geen steun in het dossier. In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat benadrukt wordt dat jullie beiden wel degelijk heteroseksueel zijn. Bovendien blijkt nergens uit jullie verklaringen dat concrete personen in Irak u of uw broer ervan verdenken homoseksueel te zijn of jullie omwille van deze reden zouden viseren.

Voorts moet in dit verband nog worden opgemerkt dat het feit dat u zich niet vrij voelt om zich in Irak op een bepaalde manier te kleden of alcohol te drinken en dergelijke, en het feit dat het door mensen uit de gemeenschap zou worden verboden zulk gedrag te stellen, op zich niet als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden beschouwd. In dit kader kan worden opgemerkt dat het loutere feit dat u zich in uw land van herkomst in het openbaar zou dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding, onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke gevraagde aanpassingen maken op zich geen inbreuk uit op hun fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Het kan dan ook geen aanleiding geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien het geen fundamentele rechten betreffen waarvan de loutere beknotten ervan tot een onmenselijke behandeling zou leiden.

Dit alles wijst er niet op dat u in geval van terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren als gevolg van uw levenswijze.

De overige door u en uw broer in het kader van jullie verzoek neergelegde **documenten**, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Jullie identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen zeggen enkel iets over jullie identiteit, en niets over jullie asielmotieven waardoor ze deze ook niet aantonen. Hetzelfde geldt voor het kopie van de eerste pagina's van jullie paspoorten, de verkiezingskaart van uw broer, de nationaliteitskaarten van uw broer F. en uw vader, hun identiteitskaarten, de identiteitskaarten van uw moeder en zussen, de verkiezingskaarten van uw familieleden, en jullie voedselrantsoenkaart.

Inzake uw **medische problemen**, die u staft met Iraakse en Belgische documenten, dient er worden vastgesteld dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Minister van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u en uw broer ingeroepen individuele vervolgingsfeiten, en dat jullie bij terugkeer een gegronde persoonlijke vrees op vervolging hebben. Op basis daarvan kan u dan ook noch het vluchtelingenstatuut noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf)

f of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschroefd heeft,. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd.

Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Bagdad en hierbij verwijst naar het feit dat u soenniet bent en een niet-conforme levensstijl heeft, dient opgemerkt te worden dat deze elementen betrekking hebben op omstandigheden die verband houden met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u soenniet zou zijn en uw huidige levensstijl niet conform is aan die van extremistische religieuze groeperingen in Irak maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (supra). Elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of het reëel risico komen bovendien niet in aanmerking als persoonlijke omstandigheden die het reëel risico blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kunnen verhogen. Wat betreft het feit dat u reeds het slachtoffer bent geworden van het willekeurig geweld in Bagdad moet worden opgemerkt dat dit niet zonder meer betekent dat u in geval van terugkeer in vergelijking met andere burgers een verhoogd risico op ernstige schade ten gevolge het willekeurig geweld loopt. Hierbij dient de verbeterde situatie in Bagdad in ogenschouw te worden genomen. Uit het door u voorgelegde psychologische attest blijkt dat u posttraumatische stressklachten heeft, maar blijkt anderzijds niet dat de psychologische problemen een mate van ernst vertonen die met zich mee zou brengen dat u een groter risico zou lopen dan andere burgers op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Tot slot dient nog te worden gewezen op het feit dat de verbeteringen die werden aanbracht na het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud, geen invloed hebben op bovenstaande appreciatie.

Ook inzake de asielaanvraag van uw broer O. wordt besloten tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en aanvullende stukken

2.1.1. Het eerste middel wordt geput uit de "schending van de artikelen 3 EVRM en 13 EVRM; schending van de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet; schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 48/6 Vreemdelingenwet; schending van artikel 48/7 vreemdelingenwet; schending van de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen; schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel; het principe van gezag van gewijsde".

Verzoeker stelt dat hij omwille van zijn broer door de actoren van vervolging dezelfde risico's loopt omdat ze lid zijn van eenzelfde familie. Hij beroept zich op het principe van eenheid van het gezin. Verzoeker verwijst naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn.

Het middel wordt verder uitgewerkt als volgt:

"[...]"

Vooreerst dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker en zijn broer verklaard hebben geen praktiserende moslim te zijn en zichzelf niet langer identificeren als een moslims. Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille hiervan, of verzoeker al dan niet soennitische moslim zou zijn, is dan ook bijkomstig. De essentiële vraag is hoe hij gepercipieerd wordt (punt 1.1).

Ten tweede, meent verzoeker dat verweerster analyse van leden van de soennitische islamstrekking in Bagdad, oppervlakkig is en niet overeenstemt met de werkelijkheid (punt 1.2.)

1.1. Omtrent verzoekers profiel:

1. Het profiel van verzoeker en zijn broer: lid van een sociale groep die in Irak als afwijkend wordt beschouwd

"[...]"

Doorheen zijn gehoor, heeft verzoeker en zijn broer melding gemaakt van zijn levensstijl die samengevat als niet-conformistisch kan worden aangemerkt. Hierdoor is verzoeker lid van een sociale groep in de zin van artikel 1 A van de Conventie van Genève, met name de sociale groep van personen die geen conformistische levensstijl hebben of "afwijkend zijn" en behoren tot een subcultuur, zoals omschreven in artikel 48/3 § 4 d).

Omwille van zijn identiteit en zijn activiteiten loopt verzoeker het risico slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Bovendien kan verzoeker onmogelijk bescherming krijgen van de Iraakse autoriteiten als lid van een subcultuur.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat een groep als een specifieke sociale groep wordt aangemerkt als is voldaan aan twee cumulatieve voorwaarden; ten eerste moeten de leden van de groep een "aangeboren kenmerk" vertonen of een "gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden", of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven"(eerste voorwaarde). Ten tweede moet deze groep in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend" wordt beschouwd.

Verzoeker vervult beide voorwaarden: zijn niet-conformistische levensstijl en zijn activiteiten als fotograaf en filmmaker, maken deel uit van zijn identiteit en zijn voor hem fundamenteel.

Ten tweede, blijkt uit onderstaande informatie dat hij omwille hiervan als "afwijkend" zal worden beschouwd ingeval van terugkeer naar Irak.

Zo leest men in de Guidelines van de UNHCR over Irak dat artiesten, muzikanten gezien worden als personen die de islamitische richtlijnen overschrijden en hierdoor een risico op vervolging kunnen lopen:

"[...]"

Verzoeker beschouwd zich niet langer als moslim, houdt zich niet aan de islamitische regels (met name voornamelijk het jaarlijks vasten en bidden) en heeft liefdesrelaties buiten het huwelijk.

Hij. houdt zich bezig met fotografie en filmen. Hij is actief op Instagram, Facebook en heeft een Youtube kanaal. Deze elementen werden ook reeds aangehaald in de aanvullende nota dd.22.02.2018 toegevoegd aan de procedure voor Uw Raad (zie aanvullende nota opnieuw in bijlage, stuk 4).

Sinds de zitting en het gehoor op het CGVS heeft verzoekers broer nog in nieuwe clips gespeeld, waarvan sommige door verzoeker werden gefilmd en gemonteerd.

Verzoeker en zijn broer zouden deze graag aan Uw Raad tonen op de zitting en de video's zijn vrij raadpleegbaar op Youtube :

"[...]"

Verzoekers stijl bestaat vaak uit het dragen van nauw aansluitende kleding, sterk gemodelleerd. Zijn niet-conformistische stijl zou ook duidelijk door conservatieve religieuzen als homoseksueel kunnen worden bestempeld, los van de vraag of verzoeker hetero-, homo- of biseksueel is, omdat het een stijl is die niet mannelijk genoeg is.

Verzoekers broer stelde verder tijdens het gehoor dat hij binnen de Iraakse gemeenschap bekend is:

"[...]"

Hoewel de Raad duidelijk in het arrest dd.06.03.2018 aan verwerende partij vraagt om na te gaan of verzoekers levensstijl hem in gevaar zou kunnen brengen, onderzoekt verwerende partij dit niet.

Men beperkt zich ertoe te stellen dat verzoekers geen concrete elementen zouden aanhalen zonder echter te betwisten dat het hebben van een niet-conformistische levensstijl in Bagdad, in se problematisch is en een nood aan bescherming rechtvaardigt.

2. Vrees voor vervolging ingeval van terugkeer als lid van een "afwijkende" groep in Irak.

De vrees die verzoeker en zijn broer inroepen betreft een toekomstige gebeurtenis gebaseerd op activiteiten die verzoeker voornamelijk in België heeft ontwikkeld (zogenaamde *réfugié sur place*), zoals omschreven onder artikel 5.2 Kwalificatierichtlijn, zijnde:

[...]

Het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging betreft immers een toekomstgericht onderzoek.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: [...]

Verzoeker dient geen concrete personen te kunnen aanduiden die hem zouden bedreigen en/of vervolgen omwille van zijn gepercipieerde geaardheid. De vrees die hij inroept betreft de toekomst en de daders van vervolging zijn zowel de overheid als de sjjiitische milities die zich actief bezighouden met het vervolgen van leden van subculturen (zie ook infra pagina 6 e.v.).

Door dit te stellen schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht en artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

Daar waar de bestreden beslissing stelt dat uit de informatie over de situatie in Irak (en Bagdad) niet kan worden besloten dat er sprake is van "systematische vervolging van iedereen die in meer of mindere mate een niet-conforme levensstijl huldigt", dient ook hier te worden vastgesteld dat dit in strijd is met de voorwaarden vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet.

Immers, noch artikel 48/3 Vreemdelingenwet noch artikel 48/4, stellen dat er sprake moet zijn van systematische vervolging van iedereen doch van het bestaan van risico's op daden van vervolging.

[...]

Indien de daden van vervolging ernstig zijn, beantwoordt dit dus ook aan de vereisten van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

Verzoeker meent dat hij het risico loopt te worden vermoord, bedreigd, mishandeld omwille van zijn levensstijl, zoals andere personen ook hebben meegemaakt in Irak (zie infra). Dit zijn ernstige daden van vervolging.

Verzoeker verwijst naar een recent arrest van Uw Raad waarbij een Irakese onderdaan als vluchteling werd erkend gelet op zijn risicoprofiel, als rapper en lid van een sub-cultuur, in Bagdad omdat het plausibel was dat hij slachtoffer zou worden van daden van vervolging:

[...]

Dit werd ook zo geïnterpreteerd door het Hof van Justitie in de zaken Y. en Z.

[...]

Verzoeker stelt overigens vast dat het administratief dossier geen enkele informatie bevat waaruit zou blijken dat personen die een niet-conformistische levensstijl hebben in Bagdad, geen ernstige risico's zouden lopen.

Integendeel.

Zo leest men in het EASO rapport van maart 2019 "Targeting of individuals" dat mannen (en vrouwen) die een niet-conformistische levensstijl hebben duidelijk gevisieerd worden en vervolgd worden door sjjiitische milities.

Ook cafés en restaurants worden aangevallen omdat het niet past in de morele code van de sjjiitische milities.

Culturele activiteiten zoals festivals en muziek, in het bijzonder rapmuziek, worden ook gevisieerd door de milities die via hun hoogste religieuze leiders bedreigingen uiten. Ook personen die tatoeages hebben, hebben het bijzonder moeilijk.

Dit zijn allemaal concrete elementen die toepasselijk zijn op de situatie van verzoeker en zijn broer: muziek maken, in het bijzonder rapmuziek, en deelnemen aan culturele activiteiten als artiest, cafés en restaurants bezoeken waar alcohol wordt verkocht en het hebben van tatoeages: [...]

Verzoeker beantwoordt volledig aan alle risico elementen die in bovenvermeld EASO rapport worden aangehaald. Dit zijn dus zeer concrete elementen.

In volgende informatiebronnen wordt dit ook bevestigd: [...]

Zowel de sjjiitische milities als de leden van IS vechten vanuit een zeer conservatieve religieuze ideologie en verwerpen alles wat met het westen heeft te maken en dat ingaat tegen de islamitische richtlijnen, volgens de interpretatie die zij eraan geven.

[...]

In het EASO rapport van november 2018, "Actors of Protection" over Irak, wordt dit nogmaals onderstreept, in het bijzonder het feit dat het een maatschappelijk probleem is, waarbij de media ook een negatieve rol speelt: [...]

Recent (rapport van maart 2019) leest men ook dat verschillende bekende figuren op sociale media, werden vermoord enkel en alleen omwille van hun afwijkende levensstijl, zonder te kunnen aanduiden wie er achter zit: [...]

Het administratief dossier van verwerende partij bevat naast het EASO rapport "Targetting Individuals" nog 4 persartikels over tatoeages in Bagdad, speciale kapsels en de muziekscene.

Uit deze artikels blijkt dat er jongeren zijn die zich trachten te verzetten tegen de conservatieve opgelegde lijn, dat dit bijzonder gevaarlijk is en dat het nog om een kleine minderheid gaat.

[...]

Om te antwoorden op de vragen gesteld door Uw Raad per arrest dd.06.03.2018, met name of het hebben van een niet-conformistische levensstijl problemen zou kunnen veroorzaken in Bagdad, blijkt dit manifest het geval te zijn om basis van het administratief dossier van verwerende partij en de hierboven aangehaalde informatiebronnen.

Verzoeker heeft dan ook een gegronde vrees tot vervolging, minstens loopt hij reëel risico s slachtoffer te worden van ernstige schade.

3. Risico's omwille van sociale normen opgelegd door sjiitische milities:

Omtrent het feit dat verzoeker gepercipieerd zou kunnen worden als homoseksueel, stelt de bestreden beslissing dat dit geen steun zou vinden in het dossier, dat verzoeker "wel degelijk" heteroseksueel is en dat hij geen concrete personen kan noemen die hem hiervan verdenken.

Verzoeker gaat vooreerst niet akkoord met het feit dat de mogelijke perceptie dat verzoeker homoseksueel zou zijn, geen steun vindt in het dossier.

Zoals boven uiteengezet, kleedt verzoeker zich niet aan als de gemiddelde Iraakse man, is hij niet gehuwd en heeft hij geen kinderen. Verwerende partij toont echter niet aan dat verzoekers (levens)stijl de gemiddelde Iraakse levensstijl is en niet deze van een niet-conformistische persoon.

Verwerende partij plaatst zich niet in de Iraakse context om dit te onderzoeken en dit meer bepaald te bekijken vanuit de ogen van de mogelijke actoren van vervolging (in casu de overheid en de sjiitische milities).

Uit een lezing van de rapporten omtrent de risico's in hoofde van personen met een niet-conformistische levensstijl blijkt immers duidelijk dat conservatieve personen (waartoe de overheidsactoren en leden van de sjiitische milities bij uitstek toebehoren) verzoeker wel als homoseksueel zouden kunnen zien en hem hiervoor zouden kunnen dreigen, mishandelen of zelfs vermoorden zoals al vaak is gebeurd in Bagdad (zie supra).

Zo leest men in een rapport van Human Rights Watch van 2009, hoe een leider van een sjiitische militie (de befaamde Mahdi Army) homoseksualiteit ziet:

[...]

Als men deze visie toepast op het leven van verzoeker en zijn broer, die duizenden volgers heeft op Instagram waar ze heel wat foto's publiceert van zichzelf met zijn strakke kleren, kapsels, tatoeages enzovoort, is het manifest duidelijk dat ze niet beantwoorden aan de verwachtingen en patronen die leden van sjiitische milities hebben omtrent hoe mannen zich dienen te gedragen.

In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, maakt het overigens niet uit of verzoeker heteroseksueel zou zijn om de risico's te onderzoeken die hij loopt omdat hij als homoseksueel gepercipieerd zou worden.

Zo stelt artikel 48/3 § 5 Vreemdelingenwet immers duidelijk: [...]

Het risico is bijzonder groot, enkel en alleen omdat men als homoseksueel kan gepercipieerd worden, zoals in casu:

[...]

Bovendien verwees verzoekers broer naar personen die in Irak werden aangevallen omwille van hun levensstijl, die vergelijkbaar is aan die van verzoeker, hetzij zeer concrete elementen: [...]

Er is geen twijfel dat de situatie sindsdien erger 'is geworden gezien de grotere aanwezigheid van sjiitische milities die Bagdad controleren.

4. Geen bescherming mogelijk vanwege de autoriteiten:

Hierbij is het tenslotte belangrijk op te merken dat de Iraakse overheid niet in staat is bescherming te bieden tegen deze daden van vervolging en/of ernstige schade.

In sommige gevallen is de Iraakse overheid zelfs de actor van vervolging: [...]

In de meeste gevallen waar het risico uitgaat van sjiitische milities, is de Iraakse politie en/of justitie niet in staat de persoon te beschermen: [...]

Dit wordt ook bevestigd in de bestreden beslissing:

[...]

5. Vraag om zich aan te passen aan sociale gangbare normen:

Daar waar de beslissing tenslotte stelt dat verzoeker in zijn land van herkomst "in het openbaar zou dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding", meent verzoeker dat verwerende partij dit redelijkerwijze niet van verzoeker mag eisen.

Uit bovenvermelde uitleg en de stukken die werden overgemaakt aan verwerende partij (de Youtube video's, de foto's, de Instagram en Facebookprofielen, zijn optredens in België) en uit de kledingstijl van verzoeker, zijn kapsel, blijkt dat het behoren tot de subcultuur, een kenmerk is dat voor de identiteit van verzoeker dermate fundamenteel is dat van verzoeker niet mag worden geëist dat hij dit opgeeft.

Dr. Colle stelt ook duidelijk in een medisch verslag dd.15.11.2018 dat bezig zijn met muziek, in groep, belangrijk is voor verzoeker om minder last te hebben van zijn PTSD: [...]

Dit wel doen zou manifest indruisen tegen de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet aangezien het immers de taak is van de asielinstanties om personen die in hun land van herkomst als "afwijkend" zouden worden beschouwd, te beschermen. In geen geval mogen de asielinstanties eisen dat asielzoekers zich "normaal" zouden gedragen opdat ze niet het slachtoffer zouden worden van vervolging en/of ernstige schade.

Zo heeft het Hof van Justitie in de zaken Y en Z omtrent de vraag of elke aantasting van het recht op godsdienstvrijheid een daad van vervolging uitmaakt, uitdrukkelijk gesteld, dat het niet relevant is of de aspecten van geloof die worden aangetast, tot het kerngebied van het geloof behoren of enkel tot de "uiterlijke geloofsbeleving".

Volgens het Hof moet men kijken naar de aard van de onderdrukking: [...]

In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, mag men dus niet verwachten dat verzoeker ingeval van terugkeer, zich zou aanpassen aan de "aldaar gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding" aangezien de risico's die hij loopt voldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet te worden beschouwd, minstens reële schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet en omdat dit deel uitmaakt van zijn identiteit.

De vraag is tenslotte wat voor sjiitische militie überhaupt sociaal aanvaardbaar is? Indien verzoeker dit zou moeten doen, zou hij een heel andere persoon moeten worden, zowel op het vlak van zijn uiterlijk maar ook op het vlak van zijn activiteiten (muziek) en op het vlak van zijn maatschappijvisie die niet religieus geïnspireerd is (zoals vrij alcohol drinken, amoureuze relaties hebben buiten het huwelijk). Het gaat dus veel verder dan enkel de "vrijetijdsbesteding" die verwerende partij onterecht aanhaalt.

Omwille van deze redenen dient te worden vastgesteld dat er sprake is van een vrees tot vervolging in hoofde van verzoeker, minstens sprake van reële risico's op ernstige schade.

1.2. Omtrent de soennitische afkomst van verzoeker en zijn gezin:

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker en zijn broer niet aannemelijk maken dat ze soennitisch zouden zijn.

Belangrijk punt is dat verzoekers niet langer praktiserende moslims zijn (zie supra) hetgeen verwerende partij niet lijkt te begrijpen.

Verzoeker is echter wel van soennitische afkomst.

Hoewel dit element ondergeschikt is aan het feit dat verzoeker risico's loopt als lid van een sociale groep die afwijkend is in Irak (supra punt 1), betwist verzoeker dat hij niet van soennitische afkomst zou zijn.

Het is hierbij belangrijk om te merken dat soennieten momenteel in het algemeen, in Bagdad een groter risico lopen op vervolging en/of ernstige schade dan sjieten: [...]

Een tweede belangrijke opmerking is dat het enkele feit als soenniet te worden gepercipieerd ook gevaarlijk is.

De naam van een persoon kan immers ook vaak aangeven of hij afkomstig is uit een sjiitische dan wel een soennitische familie: [...]

Verwerende partij stelt te weten dat verzoeker en zijn gezin geen soennieten zouden zijn terwijl dit uit geen enkele objectieve informatie blijkt. De bedenkingen van verwerende partij over hoe de gemiddelde soennitische moslim zich in Irak zou gedragen, kloppen immers niet (zie hieronder).

Minstens kon verwerende partij een serieuzer onderzoek voeren naar de religieuze achtergrond van verzoeker, bijvoorbeeld via de naam en familiestam, om dit te staven.

Door dit niet te doen en zicht te beperken tot een stereotiepe ondervraging, schendt de bestreden beslissing de medewerkingsplicht vervat in artikel 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 4 Kwalificatierichtlijn.

1. Wat de begraafplaats van Najaf betreft:

Volgens de bestreden beslissing, zou het weinig geloofwaardig zijn dat verzoekers vader en broer in de begraafplaats van Najaf zouden zijn begraven omdat het "alom bekend is dat sjieten uit de hele wereld naar Najaf trekken om er hun doden zo dicht mogelijk bij Imam Ali te begraven."

Verzoekers broer gaf hiervoor zelf al een uitleg voor: [...]

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt niet dat de uitleg van verzoekers broer niet aannemelijk zou zijn.

Het feit dat de begraafplaats een heilige oord is voor sjieten wereldwijd, heeft immers in geen geval tot gevolg dat er alleen sjieten zouden zijn begraven in Najaf en geen enkele soennitische moslim er zou kunnen worden begraven: [...]

De Imam Ali is immers zowel voor soennitische moslims als sjieten een heilige figuur: [...]

Dat de familie van verzoeker overigens door leden van de sjiitische milities werd vermoord, heeft geen enkel verband met het feit dat ze in Najaf zijn begraven. De begraafplaats wordt beheerd door de Iraakse overheid en niet door sjiitische milities, zoals verwerende partij onterecht blijkt te suggereren.

2. Wat het incident van 2015 betreft en het verhuis uit de wijk Al Mahmoudia:

Het feit dat de vader van verzoeker geweigerd heeft zijn huis te verlaten, is niet zo opmerkelijk of ongeloofwaardig te vinden.

Zoals o.a. uit een rapport van de UNHCR lijkt, wonen er uiteraard heel wat minderheden toch in "rivaliserende" wijken: [...]

Verder stelt de bestreden beslissing dat het "geen steek houdt" dat verzoekers moeder en zussen aanvankelijk in de wijk zijn blijven wonen omdat de milities geen vrouwen viseren.

Verzoeker stelt echter vast dat verwerende partij deze mening op geen enkele manier staft.

Nergens uit het administratief dossier blijkt immers dat het geen steek houdt dat vrouwen langer met rust worden gelaten dan de mannen en gezinshoofden.

Overigens heeft verzoeker verklaard dat zijn moeder en zussen uiteindelijk ook Mahmoudiya hebben moeten verlaten omwille van de onveiligheid.

Tenslotte, wat betreft de situatie in de wijk Mahmoudiya, had Uw Raad gevraagd dat verwerende partij onderzoek zou voeren naar de objectieve situatie in de wijk: [...]

Het administratief dossier bevat echter geen enkele informatie omtrent de wijk en de bestreden beslissing is op dit vlak op dezelfde manier gemotiveerd als de vorige vernietigde beslissing.

Dit vormt een schending van het gezag van gewijsde, evenals de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de medewerkingsplicht.

Tweede onderdeel: wat de granaataanval op verzoeker in januari 2014 betreft:

Volgens de bestreden beslissing zouden verzoeker en zijn broer de omstandigheden van de granaataanval in 2014 niet aannemelijk maken, omdat:

- Verzoeker de grote krater van een halve meter in de tuin niet zou hebben opgemerkt,
- Niemand de aanslag zou hebben opgeëist;
- Verzoeker in juli 2015 bij zijn aankomst een andere uitleg gaf voor de aanval.

Er is echter geen twijfel aan het feit dat verzoeker slachtoffer is geweest van een granaataanval. Dit wordt in de bestreden beslissing niet langer betwijfeld.

Hieraan kan niet worden getwijfeld gezien de neergelegde medische rapporten duidelijk melden dat de wonden van verzoeker veroorzaakt zijn door een scherf in zijn lichaam. Een scherf in zijn lichaam kan enkel en alleen veroorzaakt zijn geweest door een granaat. Gezien het binnenlands conflict dat in Irak woekert, staat bijgevolg vast dat verzoeker slachtoffer is geweest van een oorlogsmisdaad.

Ten tweede, dat niemand de aanslag zou hebben opgeëist is niet merkwaardig.

De bovenvermelde aanslagen op personen omwille van hun afwijkende levensstijl, werden bijvoorbeeld ook niet opgeëist (zie supra, pagina 9).

Nergens uit het administratief dossier of de bestreden beslissing blijkt trouwens dat alle aanslagen systematisch worden opgeëist.

De overige elementen hebben manifest betrekking op details en zijn niet van dien aard dat er twijfels zouden rijzen omtrent het feit dat de aanval heeft plaatsgevonden.

Bovendien heeft verwerende partij geen rekening gehouden met het medisch rapport dd.15.11.2018. In het rapport wordt immers aangegeven dat gezien het PTSS waaraan verzoeker lijdt, hij psychische problemen heeft die "van dien aard en ernst [zijn] dat ze zeer waarschijnlijk zullen interfereren met het adequaat vertellen van het asielrelaas." (stuk 5, pagina 7).

Dr. Colle geeft dus een redelijke en aannemelijke uitleg voor de andere uitleg die verzoeker gaf toen hij in juli 2015 aankwam in België.

Verklaringen van NBMV asielzoekers worden overigens niet letterlijk vertaald bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wat ook hier het geval was (zie fiche NBMV verzoeker) en was er geen voogd noch advocaat aanwezig.

Het feit dat verzoeker aan PTSS lijdt heeft ook gevolgen op zijn capaciteit om zich de granaatval te herinneren evenals de korte periode erop, bijvoorbeeld of er nog een krater was in de tuin of niet. Zo leest men immers in het rapport over slachtoffers van PTSS in de asielprocedure: [...]

In heel wat rechtspraak van Uw Raad werd hierbij rekening gehouden, zoals in een arrest dd.06.04.2012: [...]

Tenslotte wenst verzoeker te benadrukken dat zijn verklaringen wel coherent en overeenstemmen met die van zijn broer vanaf het CGVS.

Daar waar de bestreden beslissing concludeert dat verzoeker eerder slachtoffer zou zijn geweest van een "algemeen veiligheidsincident" en niet van een geïsoleerde aanval, meent verzoeker dat zelfs indien dit het geval zou zijn, quod certe non, dit geen afbreuk doet aan de nood aan bescherming.

Conform artikel 48/7 Vreemdelingenwet, is het thans immers aan de asielinstanties om aan te tonen dat verzoeker (en zijn broer) niet opnieuw slachtoffer zouden worden van een vervolging of ernstige schade.

Volgens de bestreden beslissing is dit het geval omdat de situatie in Bagdad 'de laatste jaren fel verbeterd' zou zijn, met name dat een groot deel van het geweld in de provincie Bagdad, doelgericht van aard is.

Het enkele feit dat de sjiiitische milities thans eerder doelgericht te werk gaan, doet op zich geen afbreuk aan het feit dat verzoeker (en zijn broer) opnieuw slachtoffer zouden kunnen worden van een aanval, zoals in 2014.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt immers dat sjiiitische milities, soennieten viseren "om geld te verdienen, om personen die men a/s een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie (...) weg te jagen".

Dit is een samenvatting van volgende informatie uit het EASO rapport van maart 2019: [...]

Verzoeker en zijn broer behoren nu net tot deze risicogroep, met name als "buitenstaander" omwille van zijn levensstijl (zie supra punt 1.1).

Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat verwerende partij dit element en het profiel van verzoeker, volledig buiten beschouwing heeft gelaten in het kader van het onderzoek naar de veiligheidssituatie in Bagdad om te oordelen dat er thans goede redenen voorhanden zijn in de zin van artikel 48/7 Vreemdelingenwet.

De beslissing is op stereotiepe wijze gemotiveerd en stelt zelfs, volledig foutief, dat persoonlijke omstandigheden geen invloed hebben als het gaat om de toepassing van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet (zie hieronder meer).

Verwerende partij stelt dus dat de algemene veiligheidssituatie een goede reden is om aan te nemen dat verzoeker en zijn broer niet opnieuw slachtoffer zouden kunnen worden van ernstige schade, doch blijft in gebreke dit te staven nu het onderzoek naar de veiligheidssituatie geen rekening houdt met verzoekers profiel en individuele situatie.

Zodoende zijn er geen "goede redenen" om aan te nemen dat verzoeker en zijn broer ingeval van terugkeer niet opnieuw slachtoffer zouden worden van vervolging en/of ernstige schade.

De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 48/7 Vreemdelingenwet evenals de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Derde onderdeel: toepassing voordeel van de twijfel:

Gelet op het feit dat er geen twijfel kan zijn dat verzoekers broer slachtoffer is geweest van een granaataanval, dat de verklaringen die ze hieromtrent hebben gegeven niet manifest onredelijk of volledig onaannemelijk zijn, verzoekt verzoeker om de toepassing van het voordeel van de twijfel:

- Hij heeft immers een oprechte inspanning gedaan en alle relevante informatie meegedeeld aan het CGVS;

- Hij heeft meegewerkt aan het onderzoek;

- Zijn relaas is in grote lijnen geloofwaardig, er zijn geen tegenstrijdigheden vast te stellen met algemene en specifieke informatie over zijn regio van herkomst

- Er dient rekening te worden gehouden met zijn jonge leeftijd op het ogenblik van vertrek, hij was nog minderjarig;

Rekening houdend met de niet-conformistische levensstijl van verzoeker en zijn broer die openlijk is, zijn soennitische afkomst, zijn afwezigheid uit Irak gedurende jaren, zijn gebrek aan netwerk ingeval van terugkeer en rekening houdend met het groot risico dat hij omwille hiervan geïsoleerd zou worden door leden van sjiiitische milities, kan het voordeel van de twijfel worden toegekend."

2.1.2. Het tweede middel bestaat uit de "schending van de artikelen 3 EVRM en 13 EVRM; schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet; schending van artikel 4 van de kwalificatierichtlijn en artikel 48/6 vreemdelingenwet; schending van de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen; schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, de motiveringsplicht het redelijkheidsbeginsel en

het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

Eerste onderdeel: soennitische afkomst en "afwijkend" profiel zijn persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet:

Inzake de toepassing van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet wordt aangenomen dat hoe meer de verzoeker het bewijs kan leveren dat hij specifiek kan worden geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van het willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

In casu stelt de bestreden beslissing echter dat de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker, niet in rekening kunnen worden genomen voor de toepassing van artikel 48/4§2 c) Vreemdelingenwet.

Enerzijds stelt de bestreden beslissing dat "afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van een asielzoeker", bescherming wordt gegeven en anderzijds wordt gesteld dat elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees of reëel risico, niet in aanmerking komen als persoonlijke omstandigheden.

Verzoeker is bijgevolg niet in staat de motivering van de bestreden beslissing te begrijpen.

Er is bovendien geen enkele wettelijke basis om te stellen dat persoonlijke elementen die in het kader van artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 48/4§ 2 a) en b) worden onderzocht, niet in rekening zouden kunnen worden genomen inzake de toepassing van artikel 48/4§2 c) Vreemdelingenwet.

Dit gaat ten derde regelrecht in tegen de bestaande rechtspraak van Uw Raad en het Hof van Justitie.

Het Hof van Justitie maakte immers in het arrest Elgafaji een onderscheid tussen twee situaties: [...]

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, werd dit ook verduidelijkt door Uw Raad in een arrest dd. 20.11.2017 van de Algemene Vergadering onderstreept: [...]

Deze rechtspraak werd bijvoorbeeld ook toegepast in onderhavig geval per arrest dd.17.05.2019: [...]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelde overigens duidelijk in het arrest J.K e.a. tegen Zweden, dat de algemene situatie in Bagdad, geen schending uitmaakt van artikel 3 EVRM doch dat rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de asielzoeker, een verwijdering van de asielzoeker, kan neerkomen op een schending van artikel 3 EVRM: [...]

Toegepast op verzoeker, zijn de persoonlijke omstandigheden in zijn hoofdte die hem meer kwetsbaar maken om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in vergelijking met andere burgers:

- Zijn soennitische afkomst;
- Zijn 'afwijkend' gedrag (niet-conformistische levensstijl),
- Het feit dat zijn gezin niet langer in zijn oorspronkelijke wijk- Mahmoudia- woont en geen netwerk heeft;
- Het feit dat hij al meer dan 4 jaar buiten Irak is verbleven;
- Het feit dat hij reeds slachtoffer is geweest van een granaataanval en hierdoor aan een PTSS lijdt;

In het uitgebeid medisch verslag dd. 15.11.201 8 opgesteld door Dr.Colle van de gespecialiseerde organisatie 'Constats' die volgens het Protocol van Istanbul werkt, leest men: [...]

Het rapport concludeert tot het bestaan van een PTSS naar aanleiding van de granaataanval en de moord op zijn broer en vader. Hem als slachtoffer terugsturen naar de plek waar hij de trauma is opgelopen is bijzonder gevaarlijk. Er bestaat immers een groot risico dat verzoeker hierdoor veel zwaardere klachten zal krijgen dan hij nu heeft.

Terugkeren naar de plek waar een trauma is opgelopen, is immers een duidelijk "trigger" die ervoor zorgt dat een slachtoffer van PTSS terug wordt geplaatst in de situatie waar het trauma werd opgelopen en hierdoor mentale problemen krijgt.

Er werd door verwerende partij geen rekening gehouden met de medische elementen in hoofdte van verzoeker bij de beoordeling van de persoonlijke omstandigheden in de zin van artikel 48/4 § 2 c) Vreemdelingenwet, die nochtans duidelijk wijzen op een grotere kwetsbaarheid conform dé hier boven aangehaalde rechtspraak.

Uit het EASO rapport van februari 2019, "Key socio-economic indicators" blijkt bovendien dat verzoeker geen toegang zal kunnen krijgen tot medische opvolging (in casu psychologische en/of psychiatrische begeleiding) gezien de desastreuze toestand van gezondheidszorg in Irak: [...]

Meer bepaald betreffende de situatie in Bagdad leest men: [...]

Verder blijkt dat toegang tot basisgezondheidszorg niet mogelijk is: [...]

Terwijl verzoeker toegang zal moeten krijgen tot gespecialiseerde hulp, met name psychologische hulp en medicatie, wat nog minder aanwezig is terwijl de vraag zeer groot is door de opvolging van oorlogen in de regio, in het bijzonder na de gruweldaden van IS: [...]

Specifiek voor slachtoffers van PTSS, leest men in het rapport dat zij geen medische hulp kunnen verkrijgen in Irak: [...]

Deze elementen maken verzoeker meer kwetsbaar en minder weerbaar om zich te kunnen beschermen, gelet op de zware gevolgen van een terugkeer op zijn mentale gesteldheid en het manifest gebrek aan medische behandeling hiervoor.

Door het geheel van deze persoonlijke elementen, is de vereiste mate van willekeurig geweld lager en bestaat dus het reëel risico dat hij slachtoffer zou worden van ernstige schade.

Zodoende dient verzoeker een vorm van bescherming te krijgen.”

2.1.3. Ter zitting wordt een aanvullende nota neergelegd. Deze nota werd tevens per aangetekende zending verstuurd en door de Raad ontvangen op 18 september 2019.

Deze nota bevat voorbeelden van de artistieke activiteiten van verzoeker, *in casu* fotografische activiteiten en 'digital art'.

Uit deze foto's blijkt volgens verzoeker en zijn broer hun afwijkende stijl binnen de Iraakse context.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.3. Verzoeker voert aan dat hij behoort tot een sociale groep omdat hij zich bezig houdt met fotografie en filmen van clips, zich niet langer beschouwt als moslim en door het dragen van nauw aansluitende kleding en gemodelleerd haar een non-conformistische levensstijl heeft. Hij voert aan dat hij door deze non-conformistische stijl als homoseksueel zou worden gepercipieerd door de conservatieve religieuzen.

Verzoeker toont echter niet concreet aan dat het dragen van nauw aansluitende kledij en gemodelleerd haar door jonge mannen als afwijkend kan worden aanzien binnen de Iraakse context. Uit het document van EASO, getiteld *“Country of Origin Information Report, Iraq, Targeting of Individuals”* (map landeninformatie, stuk 17) blijkt dat voornamelijk vrouwen die als verwesterd en ‘influencer’ bekend stonden, gevisieerd worden. Andere landeninformatie in het administratief dossier, in casu het recente artikel van The Guardian van 21 februari 2019 met als titel *“The hair-raising hipsters of Baghdad – in pictures”* (map landeninformatie, stuk 16) maakt melding van hipsters met opvallende en gemodelleerde haarsnit in publieke plaatsen zoals de recepties van hotels, bij kelners in cafés en jeugd die bijeen komt in een amusementspark. Verzoekers kleding en haardracht betreffen aldus een (tijdelijk en voorbijgaand) modeverschijnsel.

De bewering dat verzoeker omwille van zijn kledij en haardracht door conservatief religieuzen zou gepercipieerd worden als homoseksueel kan niet worden aangenomen omdat uit de landeninformatie die hierop betrekking heeft niet kan worden afgeleid dat dergelijk voorkomen, zoals dat van verzoeker, leidt tot het vermoeden van een homoseksuele geaardheid. Uit het voormeld artikel van The Guardian blijkt tevens dat de houding van de jeugd en de morele normen na jaren van sancties en oorlog zijn veranderd en maatschappelijke aanvaarding verkrijgen. Bovendien blijkt nergens uit verzoekers verklaringen dat concrete personen of groeperingen in Irak verzoeker ervan verdenken homoseksueel te zijn of hem omwille van deze reden zouden viseren.

De verwijzing naar de problematiek van de “emo’s” (*“emotional hardcore”*) is evenmin dienstig aangezien verzoeker niet behoort tot deze jongerencultuur en de problematiek van de “emo” zich situeert in 2012 en derhalve niet actueel is.

De bijgebrachte voorbeelden van verzoekers ‘digital art’ en opnames, onder meer in de aanvullende nota van 16 september 2019, tonen aan dat verzoeker artistieke vaardigheden bezit maar vermogen niet te bewijzen dat hij omwille van deze bezigheden kan aanzien worden als behorend tot een groep die in Irak, overeenkomstig artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, een *“eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”*.

Tevens moet worden vastgesteld dat het loutere feit dat verzoeker zich in het openbaar zou dienen te conformeren aan bepaalde restricties, zoals het volgen van een aantal gangbare kledingvoorschriften en het zich onthouden van bepaalde activiteiten en vrijetijdsbesteding (nuttigen van alcohol) onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke gevraagde aanpassingen maken op zich geen inbreuk uit op hun fundamentele grondrechten en vrijheden en kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

In de mate dat verzoeker verwijst naar het verslag van Dr. Colle inzake zijn PTSD en waaruit zou blijken dat bezig zijn met muziek van belang is voor verzoeker, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het gehoor bij verweerder op 19 november 2018 ontkennend antwoordde op de vraag of hij in behandeling is of last heeft van concrete medische of psychische problemen (gehoor CGVS, p. 5); de verwijzing naar het verslag van Dr. Colle is derhalve niet dienstig.

Waar verzoeker betoogt dat hij behoort tot de sociale groep van personen blijkt aldus dat hij hiermee voorbij gaat aan het begrip 'sociale groep' zoals verduidelijkt in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Een groep wordt geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer: leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en (cumulatief) de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. De groep van personen "*met niet-conforme levensstijl*", zoals verzoeker deze naar buiten brengt, beantwoordt niet aan deze definitie.

2.2.4. Verzoeker voert aan dat hij soenniet is en een groter risico loopt op vervolging.

Waar verzoeker verwijst naar het feit dat de naam van een persoon kan aangeven dat hij sjiitisch dan wel soennitisch is, stelt de Raad vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt dat hij op basis van zijn naam als soenniet kan worden aanzien. Indien verzoeker als soenniet zou kunnen worden aanzien op basis van zijn naam of stam, behoort het aan hem om van deze stelling een begin van bewijs aan te brengen.

De geciteerde landeninformatie omtrent de begraafplaats en Imam Ali in het verzoekschrift is niet van aard om de motivering te weerleggen waar deze vaststelt dat verzoekers vader en broer begraven werden op de grote begraafplaats van Najaf terwijl het alom bekend is dat sjiiten uit de hele wereld naar Najaf trekken om er hun doden zo dicht mogelijk bij Imam Ali te begraven. Dit klemmt des te meer omdat verzoekers familieleden als soennieten zouden zijn gedood door een sjiitische militie. Daarenboven verklaarde verzoeker bij de dienst Minteh dat zijn moeder sjiitisch is (administratief dossier, groene farde "*gedeelte voor het vernietigingsarrest*", stuk 20, fiche niet-begeleide minderjarige, "*motief voor de immigratie naar België*"), wat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS ontkent te hebben gezegd; het louter tegenspreken van zijn initiële verklaringen is te dezen echter niet dienstig als verweer.

2.2.5. Verzoeker verwijst naar een granaataanval waarvan hij het slachtoffer was.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde omtrent de vermeende granaataanval.

Verzoeker verklaarde voor de dienst Minteh dat zijn vader en broer op 18 mei 2015 door onbekende mannen werden vermoord en dat hijzelf, daags nadien, gewond werd door een granaat toen hij met vrienden in een speeltuin aan het spelen was (administratief dossier, groene farde "*gedeelte voor het vernietigingsarrest*", stuk 20, fiche niet-begeleide minderjarige, "*motief voor de immigratie naar België*"). Deze verklaringen zijn ernstig in strijd met zijn latere verklaringen op het CGVS, waarbij verzoeker verklaart dat hij aan het spelen was in de tuin van het huis en dat er op 5 januari 2014 een granaat werd gegooid (administratief dossier, groene farde "*gedeelte voor het vernietigingsarrest*", stuk 6, p. 4-5); verzoeker verklaarde op het CGVS ook dat hij alleen aan het spelen was (administratief dossier, groene farde "*gedeelte voor het vernietigingsarrest*", stuk 6, p.10), wat strijdig is met zijn verklaringen voor de dienst Minteh waar hij stelde dat hij met vrienden aan het spelen was (administratief dossier, groene farde "*gedeelte voor het vernietigingsarrest*", stuk 20, fiche niet-begeleide minderjarige, "*motief voor de immigratie naar België*").

Verzoeker legde derhalve incoherente verklaringen af over essentiële omstandigheden van de vermeende granaataanslag, met name de plaats (speeltuin / tuin van het huis), datum (mei 2015 / januari 2014) en speelgezelschap (met vrienden / alleen). Deze omstandigheden kunnen niet aanzien worden als details in verzoekers relaas.

De verwijzing naar moeilijkheden bij de vertolking op de DVZ kan niet worden aangenomen gelet op de vermelding "*Arabisch tolk aanwezig*" op de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling.

Evenmin is de verwijzing naar het rapport van Dr. Colle te dezen dienstig aangezien hieruit niet kan afgeleid worden dat verzoeker wegens PTSS dermate grote geheugenproblemen heeft ingevolge dewelke hij frappante tegenstrijdige verklaringen zou afleggen omtrent een feit waarvan hij aanvoert persoonlijk het slachtoffer te zijn geweest.

Hoewel het blijkbaar niet ter discussie staat dat verzoeker een verwonding heeft opgelopen, is het bijgevolg volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden dit gebeurde. Verzoeker kan zich dan ook niet dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont immers niet concreet aan dat er een duidelijke aanwijzing uit het verleden voorhanden is waaruit blijkt dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is.

2.2.6. De bestreden beslissing stelt:

"Vervolgens worden inzake bovenstaande vervolgingsfeiten ook lacunes en incoherenties opgemerkt tussen uw verklaringen en die van uw broer F. [verzoeker]. Bij het inschatten van zijn beperkte kennis over jullie problemen en van deze tegenstrijdigheden moet er vanzelfsprekend rekening mee worden gehouden dat uw broer [verzoeker] toentertijd minderjarig was en het dus moeilijker had om alles correct in te schatten. Desalniettemin blijft het vastgestelde verschil markant, gezien het toch slaat op sleutelelementen in jullie asielrelaas. Zo is het uiterst vreemd dat uw broer F.I [verzoeker] ten tijde van jullie eerste persoonlijk onderhoud niet kon aanhalen wie jullie bedreigde (gehoorverslag CGVS-1 15/16276 p. 6), welke milities het exact op jullie hadden gemunt (CGVS-1 15/16276 p. 8), op welke manier jullie werden bedreigd (CGVS-1 15/16276, p. 7) en wat er exact gebeurd was op 10 mei 2015 (CGVS-1 15/16276 p. 7). Vervolgens is het vreemd dat uw broer Faisal [verzoeker] aanhaalt dat de moordenaars van uw vader en broer F. uit hun wagen waren gestapt om hen te beschieten (CGVS-1 15/16276 p. 7) terwijl u ook na confrontatie blijft aanhouden dat ze vanuit de wagen werden beschoten (CGVS-1 15/16276 p. 19). Uw verklaring dat uw broer [verzoeker] fout zal zijn omdat hij minderjarig is en niet alles kan onthouden, is vreemd. Het gaat hier namelijk over de wijze waarop twee van jullie gezinsleden zouden zijn omgekomen, zoiets staat ook bij minderjarigen in het geheugen gegrift. Vervolgens is het vreemd dat uw broer [verzoeker] aanhaalt dat uw oom net voor zijn huis werd gedood, toen ze naar jullie kwamen vragen (CGVS-1 15/16276 p. 9), terwijl u, zoals eerder beschreven, niet eenduidig was of het nu in de souq dan wel toch voor zijn huis was (CGVS-1 p. 12). Tot slot is het opmerkelijk dat uw broer [verzoeker] niet wist dat de zonen van jullie buurman A. T. gedood of vermist raakten (CGVS-1 15/16276 p. 6; CGVS-1 p.8-9). Dat u en uw broer [verzoeker] weinig coherente verklaringen afleggen en uw broer [verzoeker] tevens amper op de hoogte bleek van jullie vervolgingsfeiten, ondermijnt eens te meer de waarachtigheid van jullie asielmotieven als zouden jullie broer en vader gedood zijn door sjiiitische bedreigers."

Het verweer in het verzoekschrift dat verzoekers verklaringen *"wel coherent en overeenstemmen met die van zijn broer vanaf het CGVS"* kan niet aangenomen worden als een nuttig verweer tegen voormelde motivering omtrent elementen in het relaas die wel degelijk als sleutelelementen kunnen worden aanzien. De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is terecht en pertinent, en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.7. Mede gelet op de devolutieve werking van het beroep leiden de voormelde vaststellingen tot het besluit dat verzoekers asielrelaas inzake de voorgehouden gebeurtenissen in Irak niet geloofwaardig is. Kritiek op de motivering inzake de wijk Mahmadoouia en de gebeurtenissen die zich aldaar zouden hebben afgespeeld, kan verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen.

2.2.8. Verzoeker stelt dat hij en zijn broer samen een verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend, zich beroepen op eenzelfde asielrelaas en dat hij als lid van dezelfde familie dezelfde risico's loopt uitgaande van dezelfde actoren van vervolging. Verzoeker beroept zich op de principe van eenheid van het gezin.

Hieromtrent stelt de Raad vast dat omwille van de hogere vaststellingen het relaas van verzoeker inzake de aangevoerde feiten in Irak niet geloofwaardig is. Verzoeker kan zich dan ook niet nuttig op deze feiten beroepen in het kader van het principe van eenheid van het gezin. Verzoeker, die net als zijn broer meerderjarig is, toont evenmin concreet aan dat hij met zijn broer een *"gezin"* vormt.

Ten overvloede kan te dezen ook nuttig verwezen worden naar artikel 23.2 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 'inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor bescherming' (hierna: Richtlijn 2011/95).

Artikel 23.2 van de Richtlijn 2011/95 voorziet enkel de waarborg “dat gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid”.

Wat de verblijfstitels betreft, voorziet artikel 24.1, tweede lid, van richtlijn 2011/95 dat “onverminderd het bepaalde in artikel 23, lid 1, [...] de aan de gezinsleden van de personen met de vluchtelingenstatus af te geven verblijfstitel minder dan drie jaar geldig [...] en verlengbaar [kan] zijn”.

Daargelaten de vraag naar de gezinsband van verzoeker met zijn broer blijkt aldus dat de voornoemde bepalingen dus net de mogelijkheid voorzien dat gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet zelf deze beschermingsstatus niet krijgen doch dat hen overeenkomstig de nationale procedures een verblijfstitel wordt gegeven die minder dan drie jaar geldig kan zijn (RvS 30 oktober 2018, nr. 242.828).

2.2.9. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

De bestreden beslissing wordt niet concreet weerlegd waar deze oordeelt inzake de veiligheidssituatie in Bagdad:

*“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .*

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats.

Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest *J.K. and Others v. Sweden* van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (*EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111*). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) verwijst verzoeker naar volgende elementen als persoonlijke omstandigheden in zijn hoofdte die hem meer kwetsbaar maken om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in vergelijking met andere burgers: soennitische afkomst, niet-conformistische levensstijl, geen familie in Mahmoudia en geen netwerk, vier jaar verblijf buiten Irak, het slachtoffer geweest te zijn van een granaataanval en het lijden aan PTSS. Behoudens de vaststelling dat verzoeker zich, ingevolge zijn levensstijl beroept op een vervolgingsgrond en derhalve beroept op elementen die ertoe zouden kunnen leiden dat hij het slachtoffer wordt van individueel gericht geweld, stelt de Raad vast: (i) hoger werd de ongeloofwaardigheid vastgesteld van zijn soennitische afkomst; (ii) de niet-conformistische levensstijl betreft het volgen van een modeverschijnsel dat zich op vele publieke plaatsen in Bagdad afspeelt en kan daarenboven niet aanzien worden als een fundamenteel mensenrecht; (iii) verzoeker heeft nog zijn moeder en twee zussen in Bagdad (gehoor CGVS, p. 3) zodat hij niet kan stellen geen netwerk te hebben; (iv) hoger werd gesteld dat de verwonding in onduidelijke omstandigheden plaatsvond zodat het niet aangetoond werd of dit in het kader van (willekeurig) geweld was hetgeen des te meer klemmt omdat uit de voormelde niet-betwiste motivering een aanzienlijke verbetering van de veiligheidssituatie blijkt; (v) het feit Irak vier jaar geleden te hebben

verlaten en PTSS te hebben - waarvoor hij overigens niet in behandeling is, *cf.* gehoor CGVS 19 november 2018, p. 5 -kan niet aangenomen worden als een persoonlijke omstandigheid die hem meer kwetsbaar zou maken dan andere burgers in Bagdad.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS